

UOHSX00EK7P2

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0022/2021/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-09469/2021/162/PJe

Brno 22.03.2021

V řízení o rozkladu ze dne 26. 1. 2021 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne obviněným –

- **Městský dopravní podnik Opava, a.s.**, IČO 64610250, se sídlem Bílovecká 1127/98, 747 06 Opava, v řízení o přestupku zastoupen na základě plné moci ze dne 26. 2. 2019 JUDr. Tomášem Hulvou, MBA, LL.M., ev. č. ČAK 11780, advokátem HULVA & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, IČO 29458471, se sídlem Náměstí Republiky 2/1, 746 01 Opava,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0507/2020/VZ, č. j. ÚOHS-02466/2021/500/Alv ze dne 21. 1. 2021 vydanému ve správním řízení vedeném ve věci možného spáchání přestupku ve smyslu § 268 odst. 1 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů obviněným při zadávání veřejné zakázky „**Informační systémy Městského dopravního podniku Opava, a. s.**“ ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek ze dne 29. 3. 2019, která byla uveřejněna dne 31. 3. 2019 na profilu zadavatele pod systémovým číslem P19V00002463,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0507/2020/VZ, č. j. ÚOHS-02466/2021/500/Alv ze dne 21. 1. 2021

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Průběh zadávacího řízení a uzavření smlouvy

1. Obviněný – Městský dopravní podnik Opava, a.s., IČO 64610250, se sídlem Bílovecká 1127/98, 747 06 Opava, v řízení o přestupku zastoupen na základě plné moci ze dne 26. 2. 2019 JUDr. Tomášem Hulvou, MBA, LL.M., ev. č. ČAK 11780, advokátem, HULVA & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, IČO 29458471, se sídlem Náměstí Republiky 2/1, 746 01 Opava (dále jen „**obviněný**“) – na základě výzvy k podání nabídek ze dne 29. 3. 2019, která byla uveřejněna dne 31. 3. 2019 na profilu zadavatele pod systémovým číslem P19V00002463, zahájil zjednodušené podlimitní řízení na veřejnou zakázku „Informační systémy Městského dopravního podniku Opava, a. s.“ (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Podle přílohy č. 1 „Technická specifikace“ zadávací dokumentace je předmětem veřejné zakázky „*vytvoření a implementace nového informačního systému pro elektronický oběh dokumentů a dále pak rozvoj IS MAGIS o modul inventarizace majetku a evidence docházky. Celkem tedy vzniknou 3 informační systémy s devíti novými funkcionalitami: informační systém oběhu dokumentů, informační systém elektronické evidence docházky a informační systém inventarizace majetku.*“
3. Podle článku I. přílohy č. 2 „Návrh smlouvy o dílo“ zadávací dokumentace je předmětem plnění závazek zhotovitele na svůj náklad zhotovit, dodat a zprovoznit informační systém pro správu dokumentů, informační systém pro elektronickou evidenci docházky, informační systém pro inventarizaci majetku, potřebný HW, zaškolení personálu obviněného v potřebném rozsahu pro bezvadnou obsluhu všech dodaných systémů, zkušební provoz v délce 30 dnů, technická podpora po dobu 5 let, poskytnutí práva k užití souvisejících autorských děl, zaškolení administrátorů informačních systémů, dodání potřebné dokumentace a poskytnutí veškerých SW licencí.
4. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla stanovena ve výši 4 700 000 Kč.
5. Obviněný obdržel dle protokolu o otevírání nabídek ze dne 18. 4. 2019 ve stanovené lhůtě celkem dvě nabídky, přičemž z rozhodnutí obviněného o výběru dodavatele a pořadí nabídek ze dne 9. 5. 2019 vyplývá, že rozhodl o výběru dodavatele Rystol technology s.r.o., IČO 04384199, se sídlem Hraniční 125, 747 24 Chuchelná (dále jen „**vybraný dodavatel**“).
6. Dne 27. 5. 2019 uzavřel obviněný s vybraným dodavatelem na předmět plnění veřejné zakázky smlouvu.

II. Postup Úřadu před zahájením správního řízení a správní řízení

7. Úřad zahájil na základě podnětu ze dne 18. 5. 2020 šetření k přezkoumání postupu obviněného týkajícího se veřejné zakázky. Obsahem tohoto podnětu byl přesvědčení podatele, že požadavek obviněného na platný certifikát PRINCE2 v úrovni Practitioner (dále jen „**certifikát PRINCE2**“) je neoprávněný, nezdůvodnitelný, bez přímé vazby na předmět plnění a diskriminační. Úřad proto vyzval dne 20. 5. 2020 obviněného přípisem č. j. ÚOHS-14807/2020/541/PDz k zaslání zadávací dokumentace na veřejnou zakázku a písemného vyjádření k obsahu podnětu.
8. Obviněný ve vyjádření ze dne 29. 5. 2020 sdělil, že certifikát PRINCE2 požadoval proto, že je jedinou mezinárodně uznávanou certifikací, kterou je potřeba každé 2 roky obnovovat. Zároveň požadavek na úroveň Practitioner zohledňuje metodiku řízení projektu a v České republice jím disponuje minimálně 678 osob.
9. Úřad na základě obdrženého podnětu a vyjádření obviněného provedl rozsáhlé šetření, které popsal v bodech 5. – 21. napadeného rozhodnutí.
10. Dne 2. 12. 2020 oznámil Úřad obviněnému zahájení řízení o přestupku. Obviněný se k zahájení řízení o přestupku vyjádřil dne 6. 12. 2020 přípisem došlým dne 7. 12. 2020, v němž zopakoval své předchozí argumenty, tedy především, že jiný certifikát by provedení veřejné zakázky dostatečně nezabezpečil, že vybraný dodavatel dle metodiky PRINCE2 skutečně postupoval a že přezkoumávaný požadavek nevybočuje z běžné praxe, což potvrzuje i to, že proti němu nebyly podány žádné námitky.

III. Napadené rozhodnutí

11. Dne 21. 1. 2021 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0507/2020/VZ, č. j. ÚOHS-02466/2021/500/Alv (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
12. Výrokem I. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ tím, že při zadávání veřejné zakázky stanovil zadávací podmínku v rozporu s § 6 odst. 1 zákona, když v bodě 4.1.4. písm. b) zadávací dokumentace stanovil v rámci technické kvalifikace požadavek na předložení seznamu členů realizačního týmu, kde projektový vedoucí musí být držitelem platného certifikátu PRINCE2 v úrovni Practitioner, aniž by potřeba dispozice předmětným certifikátem měla souvislost s konkrétními požadavky zadavatele na realizaci předmětu veřejné zakázky, neboť ze zadávacích podmínek veřejné zakázky nevyplývá, že by vybraný dodavatel byl povinen postupovat v rámci plnění předmětu veřejné zakázky podle principů, jejichž znalost, resp. schopnost využití v praxi, má předmětný certifikát prokazovat, čímž stanovil toto kritérium technické kvalifikace nepřiměřeně vzhledem k předmětu veřejné zakázky a dne 27. 5. 2019 uzavřel na tento předmět plnění s vybraným dodavatelem smlouvu o dílo.
13. Výrokem II. napadeného rozhodnutí Úřad uložil obviněnému za spáchání přestupku dle výroku I. uhradit pokutu ve výši 60 000 Kč.

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení, v daném případě ve smyslu ustanovení § 53 zákona.

14. Výrokem III. napadeného rozhodnutí Úřad uložil obviněnému uhradit náklady řízení v paušální výši 1 000 Kč.
15. V odůvodnění výroku I. napadeného rozhodnutí Úřad nejprve shrnul skutkový stav a provedené dotazování obviněného i relevantních subjektů. Z obecného hlediska Úřad shledal, že obviněný jakožto zadavatel může omezit účast potenciálních dodavatelů, pokud je to odůvodněno objektivními okolnostmi, a tedy může stanovit kvalifikační kritéria v přímé vazbě na předmět veřejné zakázky tak, aby zajišťovala rovné příležitosti všem dodavatelům, bez zjevné nepřiměřenosti a nadbytečnosti.
16. Úřad považoval za stěžejní, že obviněný v zadávací dokumentaci ani jinde závazně nestanovil, že má dodavatel při plnění veřejné zakázky postupovat dle metodiky PRINCE2. Úřad nerozporuje, že jsou tato metodika a na ní navázané certifikace pro daný předmět plnění vhodné, ovšem nelze požadovat pouze jeden druh certifikátu v případě, že tento nemá přímou souvislost s konkrétními požadavky poptávaného předmětu plnění. Dle Úřadu totiž vzhledem k provedení dokazování nelze vyloučit, že předmět veřejné zakázky je schopen řádně plnit i dodavatel neaplikující metodiku PRINCE2 či nedisponující předmětným certifikátem. Požadavek jediného certifikátu nemůže být chápán jako nástroj pro ověření obecných zkušeností v oblasti projektového řízení. Tento závěr nemůže změnit ani skutečnost, že danou certifikací disponují v České republice stovky osob a vybraný dodavatel při plnění veřejné zakázky postupuje dle metodiky PRINCE2 skutečně postupoval.

IV. Rozklad obviněného

17. Dne 26. 1. 2021 obdržel Úřad proti napadenému rozhodnutí rozklad obviněného z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo obviněnému doručeno dne 21. 1. 2021. Rozklad byl podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

18. Obviněný považuje napadené rozhodnutí za nesprávné a nezákonné. V první řadě obviněný opravuje závěry napadeného rozhodnutí v tom smyslu, že není příspěvkovou organizací územního samosprávného celku, nýbrž akciovou společností vlastněnou jediným akcionářem – Statutárním městem Opava.
19. Obviněný dále trvá na svém názoru, že požadavek na platný certifikát PRINCE2 v úrovni Practitioner není diskriminační podmínkou a že je důvodný s ohledem na konkrétní předmět plnění veřejné zakázky. V daném případě se totiž jedná nejen o dodání nových informačních systémů a potřebného HW, nýbrž taktéž o jejich implementaci a přenos stávajících dat, které je stejně důležité jako samotné dodání. Skutečnost, že bylo na místě požadavek na konkrétní certifikát vznést, dle obviněného vyplývá z reality, ve které podle příslušné metodiky PRINCE2 zadavatel postupoval.
20. Zároveň obviněný tvrdí, že bylo třeba vyžadovat vyšší stupeň certifikátu v úrovni Practitioner, neboť pouze tato vyšší úroveň ve spojitosti s požadavkem pravidelné obnovy garantuje praktické zkušenosti dodavatele. Dle obviněného je skutečnost, že byly podány v zadávacím řízení na veřejnou zakázku pouze 2 nabídky, zapříčiněna rozsahem a složitostí předmětu veřejné zakázky, nikoliv přezkoumávaným požadavkem technické kvalifikace. Odborníků mající předmětnou certifikaci je dle obviněného na trhu několik stovek, přičemž jich lze

využít jako poddodavatelů, a proto nepředstavuje tento požadavek překážku pro podání nabídek.

21. Obviněný v rozkladu rovněž reaguje na Úřadem provedené dotazování relevantních subjektů, k němuž uvádí své závěry, dle kterých je na místě požadovat vyšší stupeň certifikace, a to v návaznosti na požadovanou metodiku. Ze sdělených stanovisek potenciálních dodavatelů vyplývá dle obviněného přiměřenost a logičnost přezkoumávaného požadavku.
22. Závěrem rozkladu se obviněný vyjadřuje rovněž k výši uložené pokuty, která je dle jeho názoru nepřiměřeně vysoká a již neplní výchovnou funkci trestu.

Závěr rozkladu

23. Obviněný navrhuje, aby předseda Úřadu zrušil napadené rozhodnutí a správní řízení zastavil, neboť se přestupek nestal.

V. Řízení o rozkladu

24. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

25. Po projednání věci rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech přezkoumal předseda Úřadu podle § 98 odst. 1 zákona o přestupcích soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí v plném rozsahu, přičemž dospěl s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise k následujícímu závěru.
26. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které předseda Úřadu přistoupil k zamítnutí rozkladu a potvrzení napadeného rozhodnutí.

VI. K námitkám rozkladu

K výroku I. napadeného rozhodnutí

27. Obviněný v rozkladu (v úvodu článku III.) na prvním místě upozorňuje, že jakožto akciová společnost založená a vykonávající svou činnost za účelem uspokojování veřejného zájmu, jejíž jediným akcionářem je Statutární město Opava, tedy územní samosprávný celek, není veřejným zadavatelem ve smyslu § 4 odst. 1 písm. d) zákona, jak nesprávně uvedl Úřad v bodě 22. napadeného rozhodnutí, nýbrž veřejným zadavatelem dle písm. e) téhož odstavce a paragrafu. Předseda Úřadu ověřil tuto skutečnost v obchodním rejstříku a dává obviněnému za pravdu, že jakožto akciová společnost založená za účelem uspokojování veřejného zájmu a ze 100% vlastněná jiným veřejným zadavatelem naplňuje definici § 4 odst. 1 písm. e). V dané věci však tento nedostatek napadeného rozhodnutí ničeho nemění na závěrech Úřadu, resp. povinnostech obviněného jakožto veřejného zadavatele, což se však obviněný v rozkladu ani nesnažil tvrdit.

28. Jednou z hlavních námitek obviněného v rozkladu bylo, že požadavek na platný certifikát PRINCE2 v úrovni Practitioner není diskriminační podmínkou a je důvodný s ohledem na konkrétní předmět plnění veřejné zakázky. Obviněný upozorňuje na to, že podstatnou součástí veřejné zakázky (stejně důležitou jako samotná dodávka) je implementace a koordinace dodávaných systémů a hardware. K tomuto plnění bylo dle obviněného v souladu s předmětem veřejné zakázky na místě požadovat platný certifikát PRINCE2 v úrovni Practitioner, což podle něj potvrzuje skutečnost, že metodikou PRINCE2 vybraný dodavatel skutečně postupoval.
29. Jak vyplývá ze zadávací dokumentace a návrhu smlouvy na veřejnou zakázku (citovaných v bodě 2. a 3. tohoto rozhodnutí o rozkladu), součástí veřejné zakázky je nejen dodávka předmětných systémů a potřebného HW, nýbrž rovněž (mimo jiné) jejich zprovoznění, zkušební provoz a zaškolení personálu. V daném případě se tedy nejedná o prostou dodávku, nýbrž o komplexní plnění tří rozdílných systémů, jejichž nasazení do provozu a související poptávanou agendu je potřeba odborným způsobem řídit.
30. Předseda Úřadu proto nerozporuje (a nečinil tak ani Úřad v napadeném rozhodnutí)², že by požadavek na certifikaci projektového řízení neměl souvislost s předmětem veřejné zakázky. Obviněný byl jakožto zadavatel oprávněn požadovat určitou formu kvalifikace pro to, aby si mohl být jistý, že bude předmět plnění realizován řádně. Toto jeho právo bezesporu vyplývá z § 79 zákona, přičemž této otázce se Úřad v obecnosti věnoval v bodech 56. – 61. napadeného rozhodnutí.
31. Předseda Úřadu ovšem souhlasí se závěry Úřadu, že požadavek technické kvalifikace na platný certifikát PRINCE2 nemá souvislost s konkrétními požadavky na realizaci předmětu veřejné zakázky. Tím není nijak rozporováno, jak vyplynulo především z provedeného dotazování relevantních subjektů, že by neměl být požadován certifikát PRINCE2 pro plnění veřejné zakázky vhodný. Pokud však obviněný v zadávacích podmínkách ani nikde jinde nestanovil povinnost při plnění veřejné zakázky určité konkrétní metodiky (resp. v tomto případě metodiky PRINCE2) využít, je nepřipustné omezit požadavky kvalifikace na jediný typ certifikace, ačkoliv současně není vyloučeno, že v úvahu při realizaci veřejné zakázky přicházejí rovněž jiné využívané postupy a způsoby. Takto formulované kritérium technické kvalifikace omezuje hospodářskou soutěž nepřiměřeným způsobem, neboť okruh potenciálních dodavatelů zužuje o subjekty, které sice nedisponují personálem, který drží předmětný certifikát, ale přesto jsou schopny veřejnou zakázku kvalifikovaně splnit.
32. Jakoukoliv relevanci pro posouzení dané problematiky pak nemá skutečnost, že vybraný dodavatel na základě principů dle metodiky PRINCE2 reálně postupoval. Předmětem posouzení jsou totiž zadávací podmínky (tj. požadavky zadavatele), nikoliv to, jakým způsobem se k nim vybraný dodavatel postavil. Vedle toho, pokud předmětným certifikátem vybraný dodavatel disponoval a při uzavírání smlouvy na základě jeho předložení v nabídce deklaroval, že postupy, jejichž znalost tento certifikát prokazuje, bude uplatňovat, je zcela logické, že nepostupoval dle metodiky jiné. Může se jednat o výsledek toho, že vybraný dodavatel efektivně skloubil obsah požadavků na předmět plnění a předmětného požadavku

² Viz bod 66. napadeného rozhodnutí: „(...) Vzhledem k předmětu veřejné zakázky, kterým je kromě jiného zejména vytvoření tří informačních systémů, Úřad nerozporuje oprávněný zájem obviněného na zajištění řádného a spolehlivého řízení předmětného projektu. (...)“

technické kvalifikace na konkrétní certifikát, a plnil veřejnou zakázku podle metodiky, jejíž znalost stejně musel doložit předmětným certifikátem. Nejedná se o důkaz teze, že bylo na místě výslovně připustit jen tento certifikát jediný, z důvodu, že ostatní nejsou vhodné.

33. Z provedeného dotazování relevantních subjektů, především pak nezávislé počítačové školy GOPAS a.s., IČO 63911035, se sídlem Kodaňská 1441/46, 101 Praha 10 (dále jen „**společnost GOPAS**“), nevyplývá, že by pro uvedenou zakázku přicházel v úvahu pouze postup dle metodiky PRINCE2. Naopak tato společnost výslovně uvedla, že k ověření požadavku zkušeného projektového manažera by měla postačit jakákoliv certifikace vyšší než základní úroveň.³ V oblasti veřejných zakázek obecně je přitom nepřijatelné za pomoci požadavků na konkrétní certifikáty uměle vytvářet překážky hospodářské soutěže, které deformují konkurenční prostředí. Jak již uvedl Úřad v bodě 66. napadeného rozhodnutí, konkrétní vybraný certifikát by neměl být nástrojem k ověření obecných zkušeností a znalostí dodavatele, resp. v tomto případě jeho týmu.
34. Obviněný v rozkladu rovněž argumentoval, že dispozici předmětným certifikátem, tedy splnění kritéria technické kvalifikace, lze bez problému zajistit pomocí poddodavatele, neboť v České republice existuje několik stovek osob (ve vyjádření ze dne 29. 5. 2020 uváděl minimálně 678), které certifikát PRINCE2 v úrovni Practitioner mají. Skutečnost, že byly v zadávacím řízení na veřejnou zakázku podány pouze dvě nabídky, není dle jeho názoru důsledkem požadavku technické kvalifikace, nýbrž rozsahem a specifickou složitostí předmětu plnění.
35. Předseda Úřadu k tomu na prvním místě uvádí, že skutečnost, že lze určitý požadavek kvalifikace splnit prostřednictvím poddodavatele, sama o sobě nevyovídá o přiměřenosti a důvodnosti takového požadavku. Touto myšlenkou by bylo možno *ad absurdum* dovodit, že jakýkoliv požadavek technické kvalifikace je k dané zakázce odpovídající, pokud existují dodavatelé, kteří by jej byli ochotni jako poddodavatelé poskytnout. Veřejná zakázka by měla být naopak primárně plněna vlastními kapacitami a využití poddodavatele je vhodné v případě, ve kterém jde o komplexní plnění, jehož určitou specifickou část musí vzhledem k jeho konkrétním schopnostem plnit poddodavatel. V tomto případě je však předmětem veřejné zakázky plnění obecně poskytované jediným dodavatelem, který pouze k zajištění projektového řízení potřebuje osobu disponující určitými znalostmi a schopnostmi, běžně prokazovanými certifikátem. Nejde tedy o nestandardní specifickou část plnění, nýbrž o osobu, kterou dodavatel schopný poskytnout celé plnění nasmlouvanou buďto má, anebo nemá. Podstatnou je však v daném případě skutečnost, že dodavatel může mít k dispozici jinak než certifikátem PRINCE2 kvalifikovanou osobu, která je konkrétní část plnění (projektové řízení) schopna náležitě zajistit.
36. Pokud je osob, které v České republice předmětný certifikát mají, několik stovek, opět se nejedná o argument odůvodnění tohoto požadavku. Za situace, kdy připadají pro konkrétní předmět plnění veřejné zakázky v úvahu rovněž další známé postupy a metodiky, resp. jejich znalost ověřující certifikáty, obviněný požadavkem na jediný certifikát nepřijatelně omezil hospodářskou soutěž, neboť nepřijatelně zmenšil okruh dodavatelů, kteří se mohou o plnění veřejné zakázky ucházet. Zásadně totiž nelze vyloučit, že určitý dodavatel disponuje vlastním zaměstnancem nebo ochotným poddodavatelem, který jiný certifikát

³ Viz. bod 8. napadeného rozhodnutí.

k odpovídajícímu projektovému řízení má, ovšem je pro něj problém zajistit pro plnění veřejné zakázky osobu, která vlastní certifikát PRINCE2, a to i navzdory tomu, že je takových osob v České republice poměrně velké množství.

37. Předseda Úřadu souhlasí s obviněným, že předmět plnění je poměrně specifický, a to především proto, že obviněný poptával kombinaci tří různých systémů včetně jejich implementace a koordinace. Informační systémy však nejsou samy o sobě nijak netradiční ani složité (správa dokumentů, evidence docházky a inventarizace majetku jsou agendy přítomné *de facto* v každé organizaci).
38. Pokud je tedy dána specifikace plnění veřejné zakázky tím, že obviněný poptává současně tři relativně velmi běžné systémy, včetně jejich vzájemného napojení a koordinace, je o to více nežádoucí omezovat okruh potenciálních dodavatelů požadavkem na jediný certifikát ověřující schopnost projektového řízení, který nemá souvislost s konkrétními požadavky veřejné zakázky. I vzhledem k ceně veřejné zakázky je totiž zřejmé, že prvkem, který v první řadě omezuje okruh potenciálních dodavatelů, je již současná poptávka tří systémů, které je nutné propojit, nikoliv složitá integrace a koordinace. Jelikož z provedeného dotazování nevyplývalo, že by byla pro daný předmět veřejné zakázky implicitně nutná specifická metodika či postupy projektového řízení, a pokud je tedy obviněný v rámci zadávacího řízení ani nikde výslovně a odůvodněně nepožadoval, je podmínka jediného certifikátu za této situace nepřipustně diskriminační.
39. Obviněný v rozkladu opětovně odůvodňoval svůj požadavek na certifikát PRINCE2 v úrovni Practitioner tím, že právě tato úroveň tohoto certifikátu zajišťuje aktuální znalosti a praktické zkušenosti, neboť je třeba ji pravidelně každé dva roky obnovovat.
40. Předseda Úřadu opět nerozporuje oprávněnost požadavku obviněného na ověření dostatečných znalostí projektového manažera, neboť skutečnost, že budou tyto znalosti alespoň relativně aktuální, je jistě odůvodněným požadavkem pro náležité řízení projektu. Z provedených zjištění ovšem vyplynulo, že certifikát PRINCE2 v úrovni Practitioner není jediným, který ověřuje praktické znalosti řízení a je nutné jej v horizontu několika let obnovovat.⁴ Úřad, ani jeho předseda tedy v žádném případě netvrdí, že měl obviněný připustit a přijmout některou z nižších úrovní certifikátů (jakým je např. u metodiky PRINCE2 v napadeném rozhodnutí popisovaný certifikát Foundation), nýbrž že bylo na místě v odpovídající úrovni připustit i jiné certifikáty (či jiné způsoby ověření zkušeností), dle jejichž postupů lze projektové řízení na veřejnou zakázku provádět.
41. Co se týče rozkladové argumentace obviněného ohledně vyjádření dotazovaných potenciálních dodavatelů, má předseda Úřadu za to, že tato podání informací nejsou nijak v rozporu s výše uvedenými závěry. Pokud někteří oslovení dodavatelé označují předmětný kvalifikační požadavek za logický, jedná se o tvrzení obdobná závěru, který uvedl předseda Úřadu v bodě 30. tohoto rozhodnutí. V daném případě lze totiž na základě provedených zjištění obecně uzavřít, jak bylo popsáno již výše, že obviněný je oprávněn stanovit požadavek na ověření znalostí a zkušeností projektového manažera, a tím si zajistit výběr pouze takového dodavatele, jehož člen (či členové) týmu bude schopný projekt náležitě řídit.

⁴ Viz. bod 5. napadeného rozhodnutí a příslušné poznámky pod čarou.

V tomto případě se tak ovšem dělo nepřiměřeně, neboť současnou diskriminací nebyly připuštěny jiné způsoby řízení, resp. metodiky, aniž by pro to byl rozumný důvod.

42. Naopak z odpovědí společnosti GOPAS i dodavatele KVADOS, a.s., IČO 25826654, se sídlem Pivovarská 4/10, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava (který byl nevítězným účastníkem zadávacího řízení na veřejnou zakázku a technickou kvalifikaci splňoval) vyplývá, že kterákoliv ze tří hlavních metodik (PMI, PRINCE2 a IPMA viz bod. 8 napadeného rozhodnutí) je v odpovídající úrovni certifikátu pro předmět plnění dostatečná, přičemž vhodnější je požadovat právě určitý typ metodiky, resp. postupů řízení, nikoliv opět na jediném konkrétním certifikátu. Platným je proto závěr uvedený již v samém výroku napadeného rozhodnutí, tedy že konkrétní požadavky na technickou kvalifikaci nemají vazbu na požadavky na předmět plnění.

K výroku II. napadeného rozhodnutí

43. Poslední námitkou rozkladu brojil obviněný proti výrokem II. napadeného rozhodnutí stanovené výši pokuty. Dle jeho názoru povinnost úhrady 60 000 Kč, tedy 10% maximální přípustné částky, již neplní výchovnou funkci sankce a pokuta by měla být uložena nižší, konkrétně v řádu jednotek procent při samé spodní hranici zákonné sazby.
44. Předseda Úřadu k tomu uvádí, že stanovení výše pokuty je při posouzení jednotlivých aspektů přestupku otázkou správního uvážení Úřadu za současného náležitého přihlídnutí ke všem relevantním faktorům. Úřad se přitom se skutkovým i právním stavem věci náležitě vypořádal, v bodech 72. – 91. napadeného rozhodnutí vzal v úvahu všechny podstatné aspekty a uložil odpovídající pokutu.
45. Jediným argumentem obviněného, proč by měla být pokuta uložena v částce nižší, je tvrzená absence výchovné (tedy preventivní) funkce trestu. S tím se však předseda Úřadu v žádném případě nemůže ztotožnit. V případě sankce nepřiměřeně vysoké by bylo zřejmě možno hovořit o degradaci výchovné funkce, neboť pokud by subjekt pociťoval, že je dané finanční potrestání krajně nespravedlivé, bylo by možné u něj uvažovat o zaujetí negativního postoje k pravomoci příslušného správního orgánu, který by mohl vést až k ignoraci jeho závazných závěrů. V tomto případě se ovšem bezesporu o nepřiměřeně vysokou sankci nejedná, neboť Úřad vzal v úvahu ekonomickou situaci obviněného, konkrétně jeho výnosy hospodaření za rok 2019, a konstatoval, že danou výši pokuty nelze považovat za likvidační ani nepřiměřeně zasahující do ekonomické podstaty obviněného.⁵ Předseda Úřadu se s tímto posouzením Úřadu ztotožňuje, pokuta ve výši 10% z maximální možné sazby přitom nijak nevybočuje ze současné rozhodovací praxe Úřadu, a proto není na místě její snížení.

Shrnutí

46. Předseda Úřadu tedy závěrem uvádí, že neshledal žádnou rozkladovou námitku obviněného důvodnou, a proto rozhodl o potvrzení napadeného rozhodnutí.
47. Požadavek obviněného na ověření schopností projektového vedení dodavatelů je racionální, pokud však obviněný zároveň **odůvodněně** nestanoví, že vyžaduje pro plnění veřejné zakázky využití metodiky PRINCE2, není možné v rámci kritérií technické kvalifikace požadovat doložení jedině certifikátu PRINCE2, neboť existují rovněž další předmětu plnění odpovídající

⁵ Viz bod 86. napadeného rozhodnutí.

způsoby a postupy, k jejichž ověření slouží jiné certifikáty. V případě, že zadavatel konkrétní požadavek na vedení projektu nemá, případně jej nikde v zadávací dokumentaci nevysloví, je tedy na místě požadovat ověření určitých schopností a zkušeností, a nikoliv jediný určitý typ certifikátu.

48. Pokuta ve výši 60 000 Kč byla stanovena v souladu se zákonem a předseda Úřadu má za to, že v této výši plní svou výchovnou funkci.

VII. Závěr

49. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a se správními předpisy, dospěl předseda Úřadu k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí, a proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

JUDr. Tomáš Hulva, MBA, LL.M., HULVA & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář,
Náměstí Republiky 2/1, 746 01 Opava

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy